

Urodziła się 10.11.1920 r. w Sosnowcu. W Piastowie od początku lat 50. Mieszkała przy ul. Warszawskiej.

W czasie wojny obronnej 1939 r. została przydzielona - jako harcerka i absolwentka kursu w Centrum Wyszkożenia Łączności w Zegrzu - do Komendy Miasta i Garnizonu w Lublinie. Opiekowała się rannymi, współorganizowała szpital wojskowy, a następnie została oddelegowana do służby łączności. Była też kurierem wojskowym. W 1940 r. została zaprzysiężona jako żołnierz Związku Walki Zbrojnej (później AK). Poszukiwana przez gestapo opuściła Lublin i udała się do Warszawy, gdzie objęła funkcję dowódcy drużyny łączności w Batalionie "Kiliński". Z tym oddziałem przeszła piekło Powstania Warszawskiego. W dokumentach podziemia występuje pod panieńskim nazwiskiem Łotocka. Używała ps. "Jaśka" i "Czarna Janka". Ostatnio - kapitan rez. i harcmistrz ZHP. Często wspominała: *Wielokrotnie powinienam być zastrzelona, ale Pan Bóg mnie oszczędził.*

W czasie wojny współpracowała z PCK i Radą Główną Opiekuńczą, tworzyła ochronki. Ryzykując własne życie ratowała dzieci wywożone z Zamojszczyzny.

Po kapitulacji Powstania była więźniem obozu Stalag IVB Milberg, a następnie pielęgniarzką szpitala w Zeithausen. Przeprowadzano na Niej zbrodnicze doświadczenia medyczne. Gdy po wojnie wróciła do Lublina, musiała powtórnie uciekać, gdyż ścigało Ją sowieckie NKWD i polskie UB. Ukrywała się u babci w Białej Podlaskiej. Tam wyszła za mąż.

Pod nazwiskiem Szachnowska ukończyła warszawską Akademię Medyczną i otrzymała nakaz pracy w Piastowie. Prowadziła przychodnię przy ul. Bohaterów Wolności, w dawnym domu państwa Grodeckich, u których w latach 30. bywał marszałek Piłsudski.

W nowym środowisku natychmiast podjęła liczne wyzwania społeczne. Dzięki m.in. Jej staraniom wybudowana została Przychodnia Rejonowa przy ul. Reja. Miała też udział w zainicjowaniu budowy nowego budynku stacji PKP w Piastowie. Kilkanaście lat sprawowała mandat radnej Miejskiej Rady Narodowej.

Przez 10 lat była lekarzem Zakładów Akumulatorowych ZAP, społecznie leczyła członków ZboWiD-u, współpracowała z Punktem Opieki Społecznej PCK. Szeroko znana jest Jej działalność jako przewodniczącej Zarządu Miejskiego PCK, organizatora i opiekuna honorowego krwiodawstwa w mieście.

Ofiarnie podejmowała działania charytatywne, m.in. fundowała prywatne stypendia. Budowała struktury odrodzonej Akcji Katolickiej. Księża Werbiści pisali do Niej: *To dzięki takim osobom jak Pani Kościół wzrasta i rozwija się.*

Została odznaczona m.in.: Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Armii Krajowej, Krzyżem Walecznych.

Zmarła 16.09.2002 r. Została pochowana na Cmentarzu w Gołąbkach.